

NS naujienų biuletenis

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1111

29.06.2024 (135)

Michael Kühnen

Antroji revoliucija II tomas: Liaudies valstybė

8 dalis

Nacionalsocialistinė liaudies valstybė ketina organizuoti elitinę formaciją ir taip visų pirma išlaisvinti antrąjį lygmenį - vyriausybę, administraciją ir ekonomikos valdymą - iš inkrustuotų privilegijuotos ekonomikos, partinės knyginės filosokratijos ir ideologinio užsispyrimo grandinių. Šis valstybės, ekonomikos ir partijos elitas vėl išmoks save suvokti prūsiškąja prasme kaip visumos tarną. Pirmiausia nacionalsocialistinėje liaudies valstybėje skiriame du elitus:

- Profesionalus elitas ir
□ □ die Kovinis elitas

Profesionalų elitas - tai ekspertų, mokslininkų, tyrėjų ir technokratų grupė, be kurios pagalbos neįsivaizduojama jokia šiuolaikinė valstybės sistema. Tačiau pernelyg dažnai šiam profesiniam elitui dirbti trukdo pašaliniai apribojimai ir ideologijos. Nėra problemų, kurių nebūtų galima patenkinamai išspręsti - net jei iš pradžių tai būtų tik laikinas sprendimas, kai mūsų žinios dar nepakankamos, o moksliniai tyrimai dar nėra taip toli pažengę. Tačiau nekompetentingos vadovų klikos, nesugebančios matyti toliau nei šiandienos horizontas ir realiai netikinčios ateitimi, trukdo profesionalų elitui atlikti savo užduotis.

Geras šių dirbtinių kliūčių, atsirandančių dėl ideologinio vadovų klišių nelankstumo, pavyzdys - nesėkmingas ekonomikos planavimas Rytuose ir vengimas siekti pažangos genetikos, paveldosaugos ir apskritai biologijos srityse Vakaruose:

Nacionalsocializmo svajonės pagerinti mūsų genetinę struktūrą jau seniai priartėjo prie įgyvendinimo ir nebeliko jokių mokslinių abejonių dėl eugeninių priemonių - paveldimosios sveikatos ir rasinės higienos - būtinybės. Ir šiuo atveju laikas pateisino daugelį nacionalsocializmo idėjų, kurios anksčiau buvo peikiamos kaip "pseudomokslinės".

Tačiau tai tik vienas iš daugelio pavyzdžių. Kiekvienos srities specialistai gali papasakoti apie kliūtis, kurias jiems sudaro politinė nekompetencija ir biurokratinis kvailumas.

Nesuprantama, kodėl itin sudėtingoje valstybės, administracinio ir ekonominio valdymo srityje turėtų lemti pašaliniai interesai, ideologijos ir sumetimai. Sėkminga bus tik tokia tvarka, kuri profesionaliam elitui suteiks pagrindą, bet paliks jam laisvę atlikti savo pareigą žmonėms ir valstybei. Nacionalsocialistinė liaudies valstybė yra pasiryžusi tai padaryti. Žinoma, toks veiksmas suponuoja atsakingą elito formavimąsi. Švietimas turi būti atitinkamai organizuotas:

Visose švietimo srityse ir nuo pat ankstyvosios jaunystės visų pastangų centre turi būti gabųjų skatinimas. Tai priešinga šiandieninėms idėjoms, dėl kurių nuolat mažėja pasiekimai. Jau pradinėje mokykloje turi būti skatinami tie berniukai, kurie rodo ypatingą talentą ar gebėjimus bet kurioje srityje - nesvarbu, ar tai būtų sportas, vadovavimas, mokslas, tyrimai ar amatai. Šis gabumų skatinimas turi būti vykdomas visiškai nepriklausomai nuo socialinės kilmės ir ekonominės padėties. Net jei gabumai išryškėja tik vėliau, visada turi būti įmanoma pereiti iš įprastos mokyklos sistemos į elitines mokyklas. Mokymas turi būti vykdomas taip, kad kūnas ir protas, valia, charakteris ir intelektas būtų lavinami ir skatinami vienodai.

Nacionalsocialistinio Volksstaat elitinės mokyklos nėra ideologinės kadru mokyklos, o skirtos ateities profesiniam elitui rengti. Todėl ideologiniai klausimai čia nėra pagrindinė tema, o tik platus pagrindas - lygiai taip pat, kaip visada reikia laikytis principo, kad nacionalsocializmo iš esmės reikia ne mokyti, o rodyti pavyzdį!

Trečiojo reicho nacionalinės politinio švietimo institucijos - NPEA, geriau žinomos trumpiniu Napola - yra pavyzdys, kuriuo šiuo požiūriu galime remtis. Po elitinių mokyklų seka aukštasis mokslas. Čia Vokietijos universiteto struktūra taip pat bus visiškai kitokia:

Dėmesys turės būti skiriamas politechnikos mokykloms ir skubioms politechnikos

mokykloms, kurių mokymo programos ir ugdymo metodai atitiks panašius į NPEA principus ir turės būti parengti pagal profesinius reikalavimus. Mokymas bus racionalizuotas ir disciplinuotas, o studentai bus specialiai rengiami vadovų pareigoms, kurias jie vėliau užims. Tuo tarpu tikrųjų mokslo universitetų skaičius bus gerokai sumažintas, tačiau jie galės dirbti daug aukštesniu lygiu ir bus atviri tik tiems, kurie iš tiesų parodys polinkį ir gebėjimus moksliniams tyrimams ir mokslui.

Universitetų ir technikos kolegijų išsilavinimas taip pat nėra betikslis, jis tarnauja visai tautai, kaip ir visi kiti völkisch padaliniai. Nacionalsocialistinis Volksstaat panaikina šiandieninį švietimo chaosą, taigi ir tikrąją iš dalies pagrįstą neramumą šioje srityje priežastį. Formuojasi profesinis brandžių ir stabilių žmonių elitas - daugiau jokių protinių invalidų - kurie tarnauja savo tautai ir gali imtis vadovaujančių užduočių vyriausybėje, administracijoje ir ekonomikoje.

Egzistuoja natūrali įtampa tarp teorijos ir praktikos, tarp ideologinių tikslų ir kasdienės politikos poreikių. Nacionalsocialistinis judėjimas mato iššūkį šiai įtampai ir turi čia įrodyti savo vertę:

Vyriausybė, kurios veiklą lemtų tik ideologija, vykdytų iliuzijomis paremtą ideologinę politiką ir galėtų įstumti mūsų tėvynę į pražūtį. - Kita vertus, aukštesnių tikslų nesiekianti ir tik kasdienius darbus atliekanti politika, palyginti su dabartinėmis sąlygomis, atneštų menką pažangą, todėl vokiečius nuvestų į laipsnišką nacionalinę mirtį. Partijos uždavinys - išverti šią įtampą ir kūrybingai ją formuoti:

Ji atstovauja kovingam mūsų tautos elitui ir taip sudaro atsvarą vien technokratiniam profesionalaus elito valdžios įgyvendinimui, kuris gali lengvai pamiršti ne tik aukštesnius tikslus, bet ir paprastų žmonių problemas.

Nacionalsocialistų judėjimas nenori pakeisti vyriausybės, administracijos ir ekonomikos vadovybės, bet siekia, kad ji veiktų pagal mūsų idėją.

Jau nustatėme, kad Nacionalsocialistinė vokiečių darbininkų partija turi vykdyti kovinę ir švietėjišką misiją visuose völkisch gyvenimo lygmenyse. Todėl, norėdama išlikti dvasiniu ir organizaciniu atitikmeniu specialistams ir technokratams, ji savo ruožtu taip pat turi - kaip ir valstybė - ugdyti elitą. Šis partinis elitas turi mokėti politiškai įgyvendinti mūsų tikėjimo vertybes, neužsisklendžiant ideologiniame žinojime. Antruoju čia aptariamu lygmeniu partijos misija yra kovoti:

"Užkirskite kelią profesinio elito savarankiškumui, t. y. savos vyriausybės politikai, kuri nebesivadovautų nacionalsocialistiniais principais, ir toliau siekite kūrybinėje kovoje su kompetentingais ekspertais visada įgyvendinti naujus, įgyvendinamus völkisch ir rasinės politikos planus ateičiai!"

Tačiau kaip mes ne mušame savo politinius oponentus, o siekiame juos įtikinti ir auklėti, taip ir mes nesinaudojame partijos galia ideologiniam valdymui, o matome savo užduotį įtikinti kompetentingus ekspertus savo idėjų teisingumu ir įgyvendinamumu. Tik tada, kai pats profesionalus elitas bus įtikintas, jis panaudos visus savo įgūdžius, žinias ir vaizduotę, kad pasiektų sėkmės mūsų žmonių labui. Šis įtikinėjimo darbas yra atitinkamo partijos skyriaus užduotis ir mūsų švietėjiškos misijos dalis.

Tai turbūt pats sudėtingiausias ir sunkiausias reikalavimas mūsų partijai, daug sunkesnis nei komunistinis metodas tiesiog pristesti savo, kaip valstybinės partijos, valią, bet ir daug naudingesnis bei perspektyvesnis.

Tačiau tam būtina išugdyti kovingą elitą, kuris intelektualiai prilygtų profesionalų elitui, bet, būdamas revoliucinio nacionalsocializmo priešakyje, be to, su užsidegimu ir vaizduote siektų tų tikslų, kuriuos visada kėlė mūsų Weltanschauung. Tai kelia aukščiausius reikalavimus naujosios NSDAP kartos ugdymui. Čia taip pat turime pavyzdį Trečiojo reicho institucijose - nors tuo metu jis dar nebuvo iki galo išvystytas: **Adolfo Hitlerio mokyklose.**

Šios elitinės partinės mokyklos, net jei jų paskirtis kitokia, mokiniams kels tokius pat aukštus reikalavimus kaip ir elitinės valstybinės mokyklos. Jų mokymo programą papildys intensyvus ideologinis formavimas ir mokymas.

Siekdami išlaikyti revoliucinį pagreitį ir idealizmą partijos gretose, turime užtikrinti, kad visose srityse partijos bičiuliams būtų keliami didesni reikalavimai, kad ideologinis įskiepijimas būtų greta kitų užduočių, kad įsipareigojimas partijai išliktų kiek įmanoma savanoriškas ir nesuteiktų nei valdžios, nei paaukštinimo galimybių, kurių nelydi profesiniai ir politiniai pasiekimai ar laimėjimai. Tai, žinoma, taikytina ir partijos elitinių mokyklų moksleiviams:

Kadangi norima išsaugoti savanoriškumo principą, šios mokyklos, skirtingai nei valstybinės elitinės mokyklos, nepradeda veikti jau po visiems mokiniams bendrų pradinių klasių. Atvirkščiai, į jas priimami tie įsitikinę ir entuziastingi nacionalsocialistai berniukai, kurie jau sėkmingai mokosi elitinėse valstybinėse mokyklose ir yra sulaukę bent šešiolikos metų.

Mūsų judėjimo tragedija buvo ta, kad jis sugebėjo suformuoti tik šešerius taikaus atkūrimo metus, kurių pirmieji metai vis dar buvo paženklinti sunkumais ir apgailėtina demokratinės sistemos palikimu. Taigi švietimo pertvarka Trečiajame reiche dar negalėjo parodyti ilgalaikio poveikio, o didelė dalis nacionalsocialistų paveikto jaunimo paskutiniaisiais karo metais vis dar didvyriškai aukojosi, kaip pavyzdingai rodo HJ ir vyresniųjų NAPOLA mokinių būrių atsidavimas. Duokite

mums vieną kartą, ir mes sukursime naują pasaulį!

Žinoma, bėgant kartoms skirtumai tarp profesionalaus valstybės vadovybės elito ir kovingo partijos vadovybės elito palaipsniui mažės. Tačiau mes nesame suinteresuoti, kad jie visiškai išnyktų:

Partijos ir valstybės vienybė reiškia ne susilieimą, o papildomumą.

Esama ne tik įtampos tarp teorijos ir praktikos, bet ir įtampos tarp didelės reikšmės, kurią teikiame elito formavimui, ir nacionalsocialistinės tautinės bendruomenės idėjos. Čia taip pat reikalingas revoliucinis nacionalsocialistinio judėjimo tiesmukumas. Jei po pergalės NSDAP transformuosis į biurokratinę valstybinę partiją, ji žmonėms atrodys tik kaip reiklaus, valdingo valstybinio aparato dalis, todėl anksčiau ar vėliau praras jų pasitikėjimą. Tuomet nieko nepadės tai, kad ji rengia völkisch elitą, nepaisydama klasinių ir padėties barjerų, nes ir šis tada bus pripažįstamas ir vertinamas tik kaip valstybinis vadovavimas, bet nebe visa apimtimi kaip tikrai völkisch vadovavimas. Net ir po pergalės partija turi likti tvirtai įsitvirtinusi liaudyje, išlaikyti jos neribotą pasitikėjimą, jaustis tarnaujančia Volksgemeinschaft dalimi ir atitinkamai elgtis.

Laisvė vietoj demokratijos

Terminas "laisvė", kaip ir "taika", yra vienas iš labiausiai klaidingai vartojamų šių laikų žodžių. Demokratai, nuolat kalbantys apie VFR kaip apie "laisviausią valstybę Vokietijos istorijoje", pasirodo esą bjaurūs veidmainiai.

Demokratai niekada neišlaisvino tautos, bet geriausiu atveju "demokratizavo" dalį jos. Tai darydami jie iš esmės žino tik dvi "demokratizavimo" priemones - ekonomikos ir politikos. Nė viena iš jų neveda prie žmonių išlaisvinimo:

Liberaliajame kapitalizme ekonomikos laisvė visada reiškia korporacijų ir tarptautinių aukštųjų finansų laisvę išnaudoti ir skriausti darbininką, o darbininko "laisvė" organizuotis - paralyžiuoti ir sunaikinti šalies ekonomiką istoriškai seniai atgyvenusiomis streiko priemonėmis, taip sukeliant pavojų savo paties pragyvenimui. Kaip galima kalbėti apie laisvę, kai teisė į darbą neįgyvendinama ir darbuotojas beveik neturi jokios įtakos tam, kas vyksta gamykloje, kur vyksta didžioji jo gyvenimo dalis? O kaip dėl politinės laisvės?

Didžioji dauguma žmonių apsiriboja kas ketverius metus nupiešti kryžių, išdidžiai suvokdami, kad dabar, kaip teigiama Pagrindiniame įstatyme, "visa valstybės valdžia kyla iš jų". Likusieji tik nustebę stebi, kaip jų "atstovai" formuoja politiką - kruopščiai kontroliuojamą valstybės saugumo institucijų, kurios rūpinasi, kad nė

vienam bendrapiliečiui nekiltų "antikonstitucinių" idėjų! Iš tikrųjų valdžios, administravimo ir ekonomikos valdymo sritis jau seniai tapo už bet kokio veiksmingo ir atsakingo žmonių bendro apsisprendimo ribų. Čia nepadedą jokie demokratiniai protestai:

Jau seniai įmanoma valdyti ne žmonėms, o tik žmonėms. Žinoma, tai žino ir demokratai, tačiau, kitaip nei mes, jie to aiškiai nepasako, nes pasenę vadinamųjų "laisvų rinkimų" mechanizmai puikiai tinka apgauti žmones dėl tikrosios valdžios pusiausvyros ir išlaikyti juos valdžioje.

Turime sąžiningai pasakyti žmonėms, kad negali būti jokios demokratijos - žmonių valdymo, o tik klausimas, kuri valdančioji klasė turi valdžią - su sionistais susijusi, internacionalistinė ir įvairialypė klika ar vieningas, kruopščiai išsilavinęs ir atsakingas völkisch elitas.

Demokratija neturi nieko bendra su laisve. Laisvė turi būti matoma privačioje atskiro piliečio gyvenimo sferoje:

Laisvėje įgyti išsilavinimą, kuris iš tikrųjų atitinka ateities reikalavimus. Laisvėje nebijoti dėl savo darbo vietos ir, žinoma, laisvėje prisiimti veiksmingą bendrą atsakomybę savo namų bendruomenėje ir įmonėje.

Laisvė, o ne demokratija:

Tai reiškia, kad reikia gebėti pasitikėti valdymo sistemos pagrindais ir profesiniu valdžios darbo autoritetu bei dalytis atsakomybe trečiajame lygmenyje - asmeninio gyvenimo srityje. Ten, kur atskiras pilietis iš tikrųjų turi teisę, pareigą ir galimybę dalytis atsakomybe, mes, nacionalsocialistai, esame "demokratiškesni" už demokratų. Tada tik čia pasireiškia laisvė, čia matome Vokietijos laisvės judėjimo uždavinius, čia gali susiformuoti laisva, socialistinė bendruomenė.

Laisvas yra tik tas žmogus, kuris gali padėti formuoti savo prigimtine gyvenimo sritį, o ne tas, kuris buvo išmokytas pastatyti kryžių tinkamoje vietoje; tai gali padaryti ir šimpanzė. Iš esmės matome tris völkisch organizmus, per kuriuos formuojasi ir formuojasi Volksgenossen gyvenimas ir kuriuose vyksta jo gyvenimas:

- Šeima
- Bendruomenė
- veikimas.

ŠEIMAI, kaip mažiausiai natūraliai tautinės bendruomenės ląstelei, nacionalsocialistinė liaudies valstybė suteikia ypatingą apsaugą. Šeima nėra

privatus reikalas, tačiau valstybei ir partijai tenka bendra atsakomybė už tai, kad šeima galėtų vykdyti savo uždavinius ir pareigas bendruomenei:

Šeima turi būti dvasiškai, protiškai ir fiziškai sveika, ji turi užauginti pakankamai vaikų ir pirmaisiais metais juos išauklėti taip, kad vėliau jie taptų sveikais ir atsakingais piliečiais bei tautos bičiuliais.

Valstybė šiuo atveju negali ir neturi daryti daugiau, nei teisinėmis paramos priemonėmis sukurti geras pagrindines sąlygas. Tačiau partija turi įtikinti šeimas dėl jų didelių pareigų bendruomenei ir kovoti su dezintegracijos požymiais, kuriuos galima pastebėti šiandienos vokiečių griuvėsių palapinėse. Šie grėsmingi nuosmukio požymiai neišnyks per vieną naktį nacionalsocialistų judėjimui užgrobus valdžią, tačiau jie reikalauja kovingų NSDAP pastangų.

Taigi čia vėl matome partijos kovos ir švietimo misiją: Šioje srityje atsakomybė už šeimos įtikinimą ir integravimą į Volksgemeinschaft pirmiausia tenka NS Frauenschaft.

Nacionalsocialistų moterų, kaip viso Vokietijos moterų darbo smogiamojo būrio, užduotis - formuoti šeimą nacionalsocialistiniu būdu iš vidaus ir auklėti vaikus pagal nacionalinės bendruomenės idėją. Dėl šios priežasties 1933 m. kovo 14 d. instrukcijoje fiureris nusprendė, kad vaikų iki 10 metų auklėjimas ir priežiūra turi būti palikta NS moterims. Šiame kontekste 1938 m. Reicho moterų vadovybės - Pagrindinio spaudos / propagandos skyriaus - metraštyje rašoma

"Vokietijos vaikų grupėms priklauso daugiau kaip 350 000 šešerių-dešimties metų berniukų ir mergaičių Jie užsiima rankdarbiais ir dirba žiemą, kad pradžiugintų užsienyje gyvenančius vokiečių vaikus. Jie gamina nedidelius naudingus daiktus, kad nustebintų savo mamas Motinos dienos proga Jie aptaria, ką iš savo žaislų spintos gali panaudoti Winterhilfswerk kaip kalėdinę dovaną pasienio vaikams.

Prieš suprasdamas sąvoką "tautinė bendruomenė", vaikas išmoksta įvertinti jos turinį savo mažu poelgiu. Prieš sužinodamas apie visų vokiečių likiminį ryšį, jis čia išmoksta savanoriškai įsilieti į mažą bendrystę. Jaunas pripratęs yra senai padarytas - vėliau jam nebus sunku, augančiam jaunuoliui, sąmoningai jaustis vokiečiu, kuris yra kiekvieno jauno vokiečio - bet kokios kilmės - bendražygis. Būdamas "Pimpf" ir "Jungmadel", "Hitlerjugendo" ir BDM mergaitė, jaunuolis daug geriau supras, ką vaikų grupė nori jame pažadinti.

Vaikus reikia mokyti ne politinių idėjų ar teorijų - daug svarbiau, kad būtų kreipiamas dėmesys į charakterio vertybes, emocinius impulsus, kuriais tik ir gali būti grindžiamas nacionalsocializmas. Žinoma, berniukas, įstojęs į Jungvolką būdamas dešimties metų, nėra baigtas žmogus; be abejojimo, Jungmädel dar gali keistis. Tačiau dešimties metų vaikas jau yra užbaigęs esminę savo raidos dalį. Kaip fizinį aplaidumą per pirmuosius dešimt metų vargu ar kada nors vėliau galima visiškai kompensuoti, taip ir auklėjimo klaidas šiame amžiuje sunku pradėti taisyti. Be mokyklos ir namų, vaikų grupė nori padėti vaikui rasti kelią į bendruomenę, kuriai jis gimė ir kuriai vieną dieną turės atiduoti savo jėgas.

Tačiau visi, kurie baiminasi, kad vaikai yra paverčiami kabliukais ar per anksti išprususiais žinovais, turėtų pažvelgti į vieną iš mūsų vaikų grupių popietę namuose. Kai geras oras, jos vyksta lauke - jei tik įmanoma. Jie žaidžia, užsiima gimnastika, bėgioja ir šokinėja. Išsigandę mamytės berniukai praranda net savo gurgždesį, anksčiau ašarojusios mergaitės netrukus tampa nebepažįstamos. Nes jie nori tapti drąsūs ir narsūs. Išvykose jie dainuoja ir muzikuoja. Pailsėję jie sėdi ant žolės, o grupės vadovas pasakoja pasaką arba legendą iš savo gimtinės istorijos. - Kiekvieną popietę namuose grupės vadovas sugalvoja ką nors naujo. Visada susiedama su dalykais iš vaikų kasdienio gyvenimo, pasakodama vaiko supratimui pritaikytas istorijas, ji plečia vaiko sąvokų pasaulį ir taip dalyvauja formuojant nacionalsocialistinę vaiko pasaulėžiūrą

Vaikų grupių vadovai tarpusavyje palaiko glaudžius ryšius - jie vis iš naujo mokosi, gauna paskatų ir nurodymų, nes žino, kad jų didžiulė atsakomybė yra ugdyti vaikų nacionalsocialistines nuostatas ir, svarbiausia, rodyti jiems nacionalsocializmo pavyzdį savo išvaizda, asmeniniu elgesiu. Pats Fuehreris savo žodžiu:

"Jaunimas negali būti auklėjamas pakankamai anksti, kad pirmiausia jaustųsi vokiečiai", - taip buvo orientuotas visas vaikų auklėjimas nacionalsocialistiniame reiche."

Man nereikia išsamiau nagrinėti nacionalsocialistinės šeimos politikos pagrindų, o verčiau remtis puikiu buvusios Reichsfrauenführerin Gertrud Scholtz-Klink dokumentu "Die Frau im Dritten Reich", Grabert Verlag, Tübingen, 1978.

Bet kuriuo atveju partijos, kurią čia įkūnija NS-Frauenenschaft, uždavinys - auklėti vokiečių šeimą ir visų pirma joje augančius vaikus, kad jie visada suprastų laisvę kaip pareigą bendruomenei, kuri jiems šią laisvę suteikia.

Šią užduotį, su kuria mūsų nacionalsocialistės moterys ir merginos susiduria

jau kovos metu, šiandien įvykdyti daug sunkiau nei anksčiau. Tai didelis iššūkis mūsų nacionalsocialistinio moterų judėjimo valiai kovoti, įtikinėjimo galiai ir ryžtui ir laimėti. Tačiau tik tuo atveju, jei pradedant nuo mažiausios mūsų tautinės bendruomenės ląstelės - vokiečių vyro, kurį partija auklėja, kad laisvę visada suvoktų kaip ryšį su bendruomene, mes galėsime žengti kitą žingsnį socialinio išsilaisvinimo, bendros atsakomybės bendruomenėje ir darbovietėje link.

Liaudies draugo darbo ir asmeninį gyvenimą iš esmės lemia sąlygos BENDRUOMENĖJE (čia ji suprantama kaip bendra kaimo, miesto ir rajono sąvoka) ir versle.

Tik čia individo laisvė pasireiškia realybėje. Nacionalsocialistinė liaudies valstybė pasiryžusi sukurti laisvą erdvę plačiai ir veiksmingai bendraatsakomybei. Sąmoningai nekalbu apie "bendro apsisprendimo teisę":

"Bendras apsisprendimas" - taip elgiasi kiekvienas egoistas ir sabotažininkas, kuris nori užsitikrinti ar įgyti savo prerogatyvas ir privilegijas, neatsižvelgdamas į kitus. Kiekvienas, kuris siekia viską sugriauti iš principinės priešpriešos tautai ir valstybei, kiekvienas, kuris piktnaudžiauja rinkimų ir diskusijų mechanizmais, kad išvirtų partinę-politinę sriubą. - Kita vertus, mes kovojame už bendrą atsakomybę, gimstančią iš vidinio troškimo humaniškai formuoti aplinką ir siekti bendruomenės pažangos.

Bendrąją atsakomybę bendruomenėje ir darbo vietoje suprantame kaip tiesioginio ir laisvo asmeninio pasirinkimo galimybių išplėtimą.

Jau nurodžiau, kad yra sąlyčio taškų tarp tokio korporatyvizmo supratimo ir pilietinės demokratijos idėjos, tačiau griežtai apsiribojant tik trečiuoju, šiame kontekste aptariamu nacionalinio gyvenimo lygmeniu. - Būtų arogantiška dabar siūlyti detales. Esame tik pradėję iš naujo atrasti galimybes, kurios buvo plėtojamos XX a. trečiajame dešimtmetyje, o vėliau taip pat pateko į pralaimėjimo sūkurį. Priminsiu tik, pavyzdžiui, "Cercle Proudhon" veiklą, kurią įkvėpė prancūzų fašizmo įkūrėjas George'as Valois, NSDAP revoliucinio sparno idėjas, Italijos socialinės respublikos - Salo respublikos 1943-1945 m. - socialinę programą, kad pateiktume tik keletą pasiūlymų.

Šiandien noriu tik užsiminti apie "trečiojo kelio" kontūrus. Čia taip pat turime palikti formavimą revoliucinei raidai ir toliau plėtoti savo idėjas kasdienėje politinėje kovoje - jau opozicijoje. Į völkisch gyvenimo tikrovę ateiname ne su anksto parengta teorija, bet susiduriame su užduotimi šią tikrovę formuoti pagal savo vidaus ir užsienio politikos galimybes.

Labai svarbu ne tik kalbėti apie laisvę šiuo lygmeniu, bet ir ją įgyvendinti. Na-

cionalsocialistai nėra veidmainiai: mes iš anksto pasakome, kur norime tvarkos, o kur laisvės!

Nacionalsocialistinėje liaudies valstybėje nėra "valstybinės partijos" savivaldybėje ar įmonėje. Niekas neturėtų įsivaizduoti, kad taps meru, nes yra vietos grupės lyderis ar darbo tarybos narys, nes yra NSBO - Nacionalsocialistinės darbo lastelės organizacijos - aktyvistas. Atvirkščiai, jis turi įsitvirtinti laisvuose asmenybės rinkimuose ir tarp kelių kandidatų ir kaip kovingas nacionalsocialistas įgyti sąžiningą bendruomenės pasitikėjimą.

Ir čia - kartoju dar kartą - savanoriška narystė vietinėje ar rajoninėje partijos grupėje arba nacionalsocialistų gamyklos būryje nėra susijusi su automatiniu, patogiu postu vadovaujančiuose valstybės postuose. Už jį reikia kovoti, verbuoti ir įtikinėti!

Nacionalsocialistinei Vokietijos darbininkų partijai nei kovos metu, nei kuriant mūsų valstybę nereikia patogaus, nemąstančio bendražygio, kuris sunkiais laikais staiga "niekada nebuvo su mumis ir visada buvo prieš mus".

Partiją sudaro idealistai, kovotojai ir revoliucionieriai. Todėl ji yra Vokietijos laisvės judėjimas ir organizuota tautos valia gyventi. Tokia yra mūsų pralaimėjimo pasekmė:

LAISVĖ VIETOJ DEMOKRATIJOS!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENKAMPFGRUPPE

November 1938 Ausgabe 1973 26. April 2017 22.06

Der Kampf geht weiter !

Siebing Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Weltgeschichte. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Marshall von Manstein, Vizekanzler, Verteidigung und Volksbildung haben nicht zugesehen, das Kino der gesamten Welt unseren hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entsetzen.

Alle Nationalsozialisten sind wachere aufwachende Völker- und Rassenbewegungen werden Schüler an Schulen im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist eine soziale Bewegung, aber die Größe des hochgeliebten Völkers ist kein auch viel größer als in die Vergangenheit.

Die unerwünschten Gegenstände sind nicht, das Volkstum – gegen alle weißen Völker (1) – zu begeben. Keine Mittel sind Ermordung, Überforderung und Rassenvermischung.

Ob "Jagde" oder "Slagde", ob in "Waldung" oder im Braunkohle, ob mit "Propagandaarbeit" bewirkt oder auf einem Schießfeld mit einer Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS naujieņu biuletenis
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšinė ataskaita
Interviu su Molly

Trečioji dalis

NSK: Dabartiniai jūsų projektai aktyviausiai susiję su filosofija ir menu.

Apibūdinkite savo požiūrį į tokių temų poveikį politikai.

Molly: Daugiasiausia dėmesio skiriu Adolfui Hitleriui ir "Žmonijos armijai" (www.mourningthefacient.com/truth.htm). Dabar jau turiu 21 puslapį, o dar tiek daug turia padaryti. Antrojo pasaulinio karo studijos yra absoliutus informacijos laukas. Ieškai informacijos apie visus dalykus, o rasti dar du dalykus, kuriuos reikia iširti. Jaučiasi tarsi archeologas, atkasinantis palaidotą praeitį. Praeiti, kurios Jė ne-moretų tikėti į dienos šviesą. UZ informacijos ir nuotraukų atspūdį vis galime paduoti internetui. Metams bagant iš įvairių žemės kempelių į paviršių iškilo itin retų daiktų. Dažnai atrodo, kad tai

the **NEW ORDER**

Number 178 (197) Founded 1978 April 26, 2017 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "Jagde" or "Slagde", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO yra didžiausias pasaulyje
Nacionalsocialistinės propagandos tiekėjas!**

Spausdinti ir internetiniai periodiniai leidiniai daugeliu kalbų

Šimtai knygų daugeliu kalbų

Šimtai svetainių daugeliu kalbų

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!

